

især naar de dreie sig om reent personlige Spørgsmaal eller blotte Muligheder, er vanskeligt at udtale sig; men der er en Vittring, som er fremkommen iaften, og som jeg troer ogsaa blev berørt i forrige Møde, der forekommer mig særlig fortjener at imødegaaes. Det blev nemlig nævnt af en æret Rigsdagsmand, som sidder her i min Nærhed (Zingerslev), at man vel maatte vogte sig for at gaae ind paa et saadant Forslag, netop af Hensyn til de nuværende ydre politiske Forhold. Jeg troer i Virkeligheden ikke, at dette Hensyn kan komme i Betragtning ved denne Sag; jeg troer, at det vilde være meget forgælligt og meget ugrundet, dersom man ikke skulde erkende, at man her beskæftigede sig med en Sag, som er et reent indre Anliggende, en Henvendelse fra den lovlige bestaaende Rigsdag til Hans Majestæt ved Slutningen af en lang og anstrengende Sæssion, som dog desværre synes at blive saare frugtesløs. Der er jo dog i Virkeligheden Intet, som her kan siges at berøre de ydre politiske Forhold. Ja, dersom der var Tale om, at man her i Rigsdagen viste en Tilbøielighed til at gaae bort fra det Grundlag for en fremtidig Statsordning, som blev lagt ved Kundgjørelsen af 28 Januar 1852, saa kunde det maaskee siges, at, da denne Kundgjørelse var kommen frem ogsaa ved Medvirkning af andre Magter, maatte der formeentlig ogsaa tages Hensyn til de ydre politiske Forhold. Men Enhver veed jo, hvor langt det er fra, at dette paa nogen Maade er Tilfældet; det er udtrykkeligt blevet udtalt, ogsaa af den ærede Forslagsstiller selv (G. Winther: Naar?); det er udtalt til enhver Tid, idetmindste af mig (G. Winther: Og gjensaget af Forslagsstilleren!); det er udtalt her i Anledning af dette Forslag. Det er aldeles vist, og jeg siger trods den Afbrudelse, der fandt Sted, at der idetmindste ikke kan være noget Medlem af Thinget, der kan antage, at der i snerreste Maade ved Indgivelsen af denne Adresse skulde gives nogen som helst Antydning af, at man ønskede en Dypgivelse af eller en Forandring i det Grundlag, som er givet i Kundgjø-

relsen af 28de Januar 1852. Der er kun Spørgsmaal om Gjennemførelsen af dette Grundlag i Overeensstemmelse med dets eget Indhold, og det maa da være en Selvsølge, at denne Gjennemførelse maa, hvad lovrigt ogsaa selve Kundgjørelsen indeholder, stee igjennem en Forhandling med de forskjellige Dele af Monarchiet med Hensyn til den retlige Stilling, som de nu engang ere komne til at indtage. Saaledes er det jo ogsaa til Overflødighed udtrykkeligt blevet udtalt af selve Premierministeren, at dette Spørgsmaal ikke paa nogen Maade staar i Forbindelse med nogen som helst Forpligtelse mod de andre Magter, og jeg troer saaledes ikke paa nogen Maade, at de ydre politiske Forhold, Forholdet til andre Magter, for Delskikken skulde kunne udøve nogen Indflydelse i den Retning, som er bleven antydet. — Derimod kan jeg ikke nægte, at der netop synes mig at være en Grund til Fordeel for det Skridt, der er Spørgsmaal om, i Hensynet til de almindelige ydre Forhold, i Hensynet til den nærmeste Fremtid. Der er vistnok ikke den snerreste Antydning af, at der skulde have været nogen som helst Misnøie med de Beretninger, som haves angaaende den Stilling, som af Ministeriet er tilstøttet at give vort Fædreland under disse Forhold ved en Neutralitet i Forbindelse med de skandinaviske Broderriger. Det forekommer mig endog høist besynderligt, at man kan fremkomme med en Vittring, som om der ved, hvad der udgik fra Rigsdagen, skulde være Noget, som i snerreste Maade skulde kunne træde hindrende op i saa Henseende, — men derimod er det dog ganske vist, at denne Fremtid, saaledes som den stiller sig, upaatvivleligt vil komme til at kræve Offere, ogsaa af vort Fædreland; den vil komme til at kræve Offere, hvis Omfang og Varighed endnu er ubestemt og ubestemmeligt. Jeg troer, at med Hensyn til dette kan det ikke nægtes, at der er en forhøiet Grund til at ønske den størst mulige Samstemning mellem Folket og Regjeringen (Hør! Hør!). Ja jeg troer, at netop dette Hensyn, i Forbindelse med, at Rigsdagen, som Folkets rette Organ og Udtryk, nu stilles ad uden at vide, hvorledes Begivenhederne ville stille sig i den nærmeste Fremtid, hvor et saadant Organ